

Publicerad 2007-04-19 20:19 av Joanskij

Svarta märken på kudden och dålig säd

Den första pussen med grannpojken är inget mer än en söt historia.

Lågstadiekärleken var min Aladdin.

Varför var han inte min Aladdin?

Jag var ingen Jasmine.

Men jag ville ju bara flyga på en flygande matta över skoltaken

Sedan:

blyga blickar,

dunkade hjärtan och förhoppningar

och ändlösa konversationer.

STOR.

Eller?

Det blev aldrig någon handhållning.

Bultande lemmar direkt.

Ett dussintal ”Varför inte. Vad är det här”?

Följt av jagvetintevad

Ett pockande hjärta pressat mot mitt. Men jag vet inte. PAUS. fast.... – > försent.

Den söta och tuffa! För tuff. Fan.

”Tio små pojkar hoppade i sängen”

Han.

Han & jag = jaaaa... okej. JA! kanske. men jag vill ju! kanske. kanske. kanske? kanske. kanske... nej.

(paus) fast... kanske? kanske kanske kanske! kanske? ja ja ja! JAAAA! men... kanske... snälla! nej. Nej.

NEJ! NEJ! NEJ! ALDRIG MER!

JN - 07

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joanskij med Poeter.se id #11083 innehar upphovsrätten